

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/18/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3210010077
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3210010077.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Stanislava Hájička v trestnej veci proti obžalovanému S. D. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm.b/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 26. marca 2012 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 5. decembra 2011, sp. zn. 1T/36/2010 a pomerom troch hlasov proti žiadnemu takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e vo výroku treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný S. D. o d s u d z u j e podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody sa z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 5. decembra 2011, sp. zn. 1T/36/2010, bol obžalovaný S. D. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm.b/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. (ďalej len Tr. zák.) na skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine č. 36/2005 vyplýva povinnosť prispievať na výživu svojho dieťaťa a rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne č. 32P/327/2005-30 zo dňa 31.03.2006, právoplatného dňom 28.6.2006 s účinnosťou od 10.05.2008 bol zaviazaný prispievať na výživu svojho syna P. D., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 645,--Sk mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova Trenčín- Zlatovce, Na dolinách č. 27, kde sa P. D. nachádza od 30.11.2004 v ústavnej starostlivosti na základe rozsudku Okresného súdu v Trenčíne č. 21P/88/2005-75 zo dňa 28.02.2005, pričom výživné bolo následne zvýšené rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne č. 30P/400/2006-15 zo dňa 04.06.2007, právoplatného 28.08.2007, s účinnosťou od 01.06.2007 na sumu 681,--Sk mesačne, rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne 31P/301/2007-10 zo dňa 22.11.2007, právoplatného dňa 28.12.2007 s účinnosťou od 01.07.2007 na sumu 702,--Sk mesačne a rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 30P/149/2008 zo dňa 01.12.2008 právoplatného dňa 30.12.2008 s účinnosťou od 01.07.2008 na výšku 30% zo sumy životného minima, svoju vyživovaciu povinnosť si neplnil, i keď bol zamestnaný, tak si vyživovaciu povinnosť nenahlásil u zamestnávateľa, sám výživné

nezasielal a po skončení pracovného pomeru sa nezaevidoval na úrade práce, o prácu nejavil záujem a tak sa vyhýbal svojej povinnosti, čím mu za obdobie od 10.05.2005 do 07.11.2010 vznikol dlh na výživnom vo výške 1.549,51 Eur, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/117/2007 zo dňa 31.10.2007, právoplatného dňa 04.05.2010.

Za tento trestný čin bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 40 hodín. Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť zaplatiť Detskému domovu Trenčín - Zlatovce zameškané výživného vo výške 1.549,51 Eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej pätnásťdňovej lehote ho podaným odvolaním napadol prokurátor v neprospech obžalovaného S. D. pre nesprávnosť výroku o uloženom treste.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou v písomnom odôvodnení odvolania podaného v neprospech obžalovaného namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o treste. Podľa jeho názoru trest uložený obžalovanému je vzhľadom na osobu páchatela veľmi mierny a nedostatočný. Poukázal na to že obžalovaný bol už štyrikrát súdne trestaný v rokoch 1982, 1985, 1991 a naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 31.10.2007, sp. zn. 8T/117/2007, právoplatným až dňa 4.5.2010 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky (do 4.5.2012) a so súčasne uloženou povinnosťou zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné výživné a povinnosťou zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Obžalovaný však napriek odsúdeniu sa v skúšobnej dobe riadne nezamestnal, z evidencie nezamestnaných bol vyradený pre nespokuprácu, sám sa o prácu nezaujímal a ani neplatil výživné na synov Q. D. a P. D.. Navrhol preto, aby odvolací krajský súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne, aby podľa § 51 ods. ods. 4 písm. d/ Tr. zák. obžalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť Detskému domovu Trenčín Zlatovce zameškané výživné vo výške 1.549,51 Eur.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 14. februára 2012, vykonal dňa 26. marca 2012 verejné zasadnutie v zmysle § 293 ods. 5,7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného (obžalovanému S. D. bolo predvolanie na verejné zasadnutie riadne a včas doručené, bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, avšak na verejné zasadnutie sa nedostavil a ani svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil) a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutý výrok o treste rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného je dôvodný. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pochybil pri určení druhu trestu a jeho výmeru obžalovanému S. D.. X. S. D. bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm.b/ Tr. zák., za ktorý je stanovená v § 207 ods. 3 Tr. zák. trestná sadzba trestu odňatia slobody na 1 rok až 5 rokov. Obžalovaný je pritom osobou s výrazným sklonom k páchaniu trestných činov, pretože doposiaľ bol už štyrikrát právoplatne odsúdený, z toho dvakrát za trestné činy rovnakej povahy a to v roku 1991 pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a v roku 2010 tiež pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. Doteraz uložené tresty nespĺnili zákonom predpokladaný účel a u obžalovaného nedošlo k žiadnej náprave. Napriek podmienčnému trestu odňatia slobody uloženému obžalovanému pri predchádzajúcom odsúdení, navyše tiež za prečin

zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., sa obžalovaný nielenže nezaujímal o prácu, ani sám si prácu nehľadal a ani sa nezaevidoval na úrade práce, aby si našiel prácu a mohol plniť vyživovaciu povinnosť, ale pokračoval v páchaní trestnej činnosti, keď teraz posudzovaný trestný čin spáchal aj počas skúšobnej doby predošlého podmieneného odsúdenia. Vzhľadom na tieto okolnosti negatívne charakterizujúce osobu obžalovaného ako páchatel'a a možnosti jeho nápravy neboli splnené podmienky na uloženie trestu povinnej práce vo výmere 40 hodín podľa § 54 Tr. zák., pretože tento druh trestu je zrejme neprimeraný, dostatočne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a nemôže splniť účel predpokladaný v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák., t. j. zabezpečiť dôslednú ochranu spoločnosti pred páchatel'om zabránením mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov tak ako na to dôvodne v podanom odvolaní poukázal aj prokurátor. Pri správnom postupe mal preto okresný súd, vzhľadom na právny záver o vine, ukladať obžalovanému S. uložiť trest odňatia slobody podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 207 ods. 3 Tr. zák. na 1 až 5 rokov, ktorý vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., t.j. vzhľadom na okolnosť, že úmyselný trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, mohol byť len trestom nepodmienečným.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného zrušil podľa § 321 ods.1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste a pochybenie okresného súdu napravil sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému S. D. uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením podľa 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Takto stanovený trest podľa odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, ako aj zisteným pomerom obžalovaného a možnostiam nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Odvolací súd považuje pritom za potrebné uviesť, že obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, preto postup podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. navrhnutý prokurátorom v podanom odvolaní, t. j. uložiť obžalovanému povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné, bol právne neopodstatnený a neakceptovateľný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.